

[Grethe Philip]

jeg føler, det ikke er helt klarlagt i dette øjeblik – så må det naturligtvis også for det radikale venstre give anledning til overvejelser om Christianias fremtid.

Jens Møller (KrF):

Christiania har fra begyndelsen været en misforståelse. Man har kaldt det et socialt eksperiment. Det har snarere været et eksperiment i socialisme og anarki. Et sådant eksperiment kunne være interessant, selv om jeg må sige, at jeg på forhånd ville være sikker på resultatet: det ville føre til fiasko, ganske enkelt fordi socialisme og anarki bygger på et forkert menneskesyn. Oplysningstidens menneskesyn er, at mennesket er godt, og at det onde er noget, der er påført det udefra på den ene eller den anden måde; det er samfundets skyld, eller det er de andres skyld, eller det er kapitalens skyld, eller hvad man nu kan finde på at sige. Det er denne tanke, der er ført videre i marxisme og socialisme og anarkisme og kulturradikalisme lige op til vore dage. Den er ført videre i megen moderne pædagogik og kriminalforsorg.

Man overser, at alle erfaringer viser noget andet, viser, at der i mennesket bor både godt og ondt, og at begge dele må tages lige alvorligt, ellers afspores ethvert samfund, uanset om dette samfund hedder Christiania, Vesterbro eller Nørrebro, eller om det hedder Gentofte eller Vestjylland.

Christiania har været et eksperiment i anarki, og derfor er det blevet en fiasko. Men det ville ikke være helt fair at tage det som bevis på, at det ikke kan lade sig gøre at lave et sådant samfund. For forholdene har jo ikke været, som de burde, hvis man skulle lave et rimeligt eksperiment. Man har derudfra villet tage de rettigheder, man har i dette samfund, fuldt ud, tage imod socialhjælp, arbejdsløshedsunderstøttelse osv., mens man i stor udstrækning har nægtet at tage de byrder, der følger med. Man har f. eks. ønsket politiets hjælp til bekæmpelse af handel med hårde stoffer, men samtidig har man forlangt, at dette samme politi skulle lukke øjnene for hashhandel. Man har forlangt, at hashhandel skulle betragtes som noget legalt. Det kan politiet naturligtvis ikke. Politiet er forpligtet til at rette sig efter dansk lovgivning, lige så vel som alle vi andre er det. De er forpligtet til at betragte handel

med hash som ulovligt og kan ikke se igennem fingre med det i en sådan situation. Man har altså ønsket politiets hjælp, men har ikke villet rette sig efter landets love, og så skal der naturligtvis opstå vanskeligheder.

Kristeligt folkeparti er ikke modstander af forsøg med nye former for samfund, men Christiania har efter vores opfattelse været en misforståelse fra begyndelsen af ovennævnte grunde, men også af andre grunde: også på grund af beliggenheden midt i storbyen, for et sådant anarkistisk samfund vil på dette sted som en magnet tiltrække alle kriminelle eksistenser.

Dertil kommer, at der også bor andre mennesker i området, og for disse naboer, som er blevet tvangsindlagt til at være naboer, kan dette naboskab meget let blive og er i mange tilfælde blevet en stadig mere utålelig plage.

Af disse mange grunde mener vi i kristeligt folkeparti, at Christiania bør ryddes. Ikke i den forstand, at det skal ske i morgen, men i den forstand, at man skal sørge for genhusning af de mennesker, der bor derude, sørge for hjælp til de sociale tilfælde og ikke lade dem gå derude og forsumpe og komme mere og mere i afhængighed af narkotika, først af hash og senere af hårdere stoffer. Genhusning kan jo finde sted, det har en af Københavns borgmestre meddelt; det stod i Aktuel i lørdags, hvis der er nogen, der er i tvivl.

Christiania bør ryddes af hensyn til naboerne, ja vel, men også af hensyn til dem, der går til grunde derude, går til grunde i narkotika og lovløshed og kriminalitet.

At det også går galt andre steder i Danmark, på Nørrebro og Vesterbro osv., er da ingen undskyldning for at sige, at vi bare skal lade tingene dalre videre derude.

Lad mig derfor slå fast, at vi i kristeligt folkeparti er overbevist om, at Christiania ikke er noget socialt eksperiment. Det kan ikke engang med rette kaldes et eksperiment i socialisme og anarki. Men det er et eksperiment, der viser, hvordan det går, når et folketingsflertal lader sig hjernevaske af dygtige mediefolk til at følge en folkestemning uden grund i virkeligheden. Måtte man snart igen vågne op til denne virkelighed, om end den er nok så ubehagelig, og foretage det fornødne.